

Laudacja

**Prawosławnego Arcybiskupa Lubelskiego i Chełmskiego Abła
z okazji wręczenia
Jego Eminencji Wielce Błogosławionemu Sawie (Hrycuniakowi),
Prawosławnemu Metropolicie Warszawskiemu i całej Polski
Nagrody Polskiej Rady Ekumenicznej
„Na rzecz jedności chrześcijan”**

styczeń 2021

Jego Eminencjo, Drodzy Duchowni, Dostojni Goście!

Dwadzieścia lat po odzyskaniu niepodległości przez Polskę na świat przyszedł Michał Hrycuniak – człowiek, który na trwale wpisał się w historię nie tylko w wymiarze Kościoła Prawosławnego, ale również jako człowiek – ikona ekumenii.

Późniejszy biskup, a obecny Zwierzchnik Kościoła Prawosławnego w Polsce urodził się 15 kwietnia 1938 r. w Śniatyczach k/Zamościa w Wielki Piątek. Był to czas nie łatwy dla Kościoła Prawosławnego na Chełmszczyźnie. Jeszcze jako dziecko nie miał świadomości tragedii niszczenia cerkwi i Prawosławia, ale przelał do głębi swojego serca wiarę swoich praojców. Do dnia dzisiejszego, wspomnienia dzieciństwa, doświadczenie umęczonej Chełmszczyzny, konsekwencje bieżącego, a później akcji „Wisła” będą lejtmotywem jego życia i wszelkich życiowych przedsięwzięć.

Wielki Piątek był zatem treścią dzieciństwa metropolity Sawy. Rok później po jego narodzinach wybuchła wojna. Ciągły strach, niepewność, bieda, prześladowania religijne, hartowały ducha w tym formującym się do życia młodym człowieku.

W takich okolicznościach trafił do Prawosławnego Seminarium Duchownego w Warszawie, gdy tylko dowiedział się o jego otwarciu. Następnie zakończył studia w Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej, a następnie studia w Belgradzie, gdzie odbyły się też postrzyżyny dla życia mniszego. Był to w tym czasie pierwszy w Polsce prawosławny młody zakonnik po II wojnie światowej. Cerkiew ojcu Sawie powierzyła bardzo odpowiedzialne funkcje. Został Dyrektorem Kancelarii Metropolitalnej. Praca dydaktyczna w gronie alumnów Szkół Teologicznych, praca naukowa wraz z obowiązkami duszpasterskimi umacniały o. ihumena Sawę w świadomym przekonaniu czym jest praca dla Cerkwi. Następnie poczynając od roku 1970 losy historii skierowały go, już jako archimandrytę na prawie 10 lat do monasteru św. Onufrego w Jabłecznej na Namiestnika – Przeora. Z woli Bożej za kilka lat zrodziła się inicjatywa utworzenia przy klasztorze Wyższego Prawosławnego Seminarium Duchownego, którego Rektorem mianowano archimandrytę Sawę (Hrycuniaka). To wtedy, w połowie lat 70-tych minionego stulecia nastąpił renesans kadrowy Kościoła Prawosławnego w Polsce. Nad wszystkim czuwał surowy, ale i dobry Rektor oraz Namiestnik monasteru – archimandryta Sawa.

Rok 1979 w życiu archimandryty Sawy był przełomowym. Święty Sobór Biskupów PAKP powołał archimandrytę Sawę na biskupa łódzkiego i poznańskiego. Po dwóch latach biskup Sawa objął diecezję białostocko-gdańską i od razu podjął starania o odrodzenie życia mniszego na Podlasiu. Epicentrum tej inicja-

Laudacja

tywy stał się historyczny monaster w Supraślu, który dzisiaj tak perspektywicznie służy dla rozwoju życia prawosławnego na Białostoczczyźnie.

Nie szczędząc swoich sił w 1994 roku biskup Sawa obejmuje, jako Ordynariusz Wojskowy, Prawosławny Ordynariat Wojska Polskiego, który ofiarnie organizuje i prowadzi do czasu wyboru na tron metropolitów warszawskich i całej Polski w 1998 r.

Bardzo istotnym obszarem działalności metropolity Sawy była i nadal pozostaje praca naukowo-dydaktyczna. Zdobywane wielkim trudem wszystkie możliwe stopnie i tytuły naukowe są tego najlepszym dowodem. W latach 80-tych biskup Sawa jako Docent został prorektorem Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie.

Od zarania metropolita Sawa zaangażowany jest w ruch ekumeniczny. Uczestniczył w wielu międzynarodowych spotkaniach i konferencjach ekumenicznych, a także w Zgromadzeniach Ogólnych Światowej Rady Kościołów. Polska Rada Ekumeniczna jest szczególnie miejscem uwagi w posłudze hierarchicznej Zwierzchnika Kościoła Prawosławnego w Polsce.

Metropolita Sawa jest człowiekiem otwartym. Jako teolog i pasterz posiada nie tylko wyjątkową umiejętność dostrzegania wyzwań i trudności pojawiających się przed wierzącym człowiekiem, ale również potrafi w najlepszy sposób udzielić pomocy, wsparcia i rozwiązać jego problemy. Władyka nie zapomina o człowieku i dlatego przekazywane przez niego prawdy religijne, prawdy wiary i podejmowane działania mają wymiar osobowy, dotykają każdego, kto kiedykolwiek się z nim spotkał.

Życie i działalność Jego Eminencji Metropolity Sawy jest przykładem i inspiracją w posłudze głoszenia Słowa Bożego, w służeniu Kościołowi szczególnie dla młodego pokolenia kapłanów. Również dla wierzących Kościoła postawa władyki Sawy jest wskazaniem drogi do jedności w Kościele ze Zmartwychwstałym Chrystusem. Eminencja uczy swoim przykładem, zaangażowaniem, pracowitością i obowiązkowością, sprawując Boską Liturgię, pasterzując i głosząc bezustannie Słowo Boże. Wymagając zaangażowania i poświęcenia od innych, swoim przykładem i swoimi działaniami i postawą pokazuje nie tylko to, że można wiele osiągnąć, ale i jak to osiągnąć.

Mam ogromny zaszczyt, że przypadła mi ta możliwość, aby przygotować laudację mojemu mistrzowi, Zwierzchnikowi Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego, aby Kapituła – Prezydium Polskiej Rady Ekumenicznej mogła uhonorować Jego Eminencję Metropolitę Sawę swoim wyróżnieniem – naszą statuetką.

Laudacja